

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

„GLASUL
DOBROGEAN“
Apare la Bazargic

Organ al minorității
bulgare din Ro-
mania

ABONAMENT:

Pentru un an Lei 300
Pentru 6 luni Lei 160

Adres: Glasul Dobrogean
str. Pr. Elisabeta 4 Bazargic

ПО БЪЛГΙΑ СВѢТЪ

ОДНА ГЪРКИНЯ СТАВА
СУЛТАНКА НА ЯВА

Отъ Атина съобщаватъ: Миналото лѣто гъркинята г-ца Мадри Ласова отъ видно атинско семейство била на курортъ въ Сенъ Морисъ. Тамъ се запознала съ престолонаследника на Ява, който служилъ като офицеръ въ Холандската армия. Принцътъ се влюбилъ въ красивата гъркиня и поискалъ ржката ѝ. Тя се съгласила. Готвели се да отидатъ въ Милано и тамъ да сѣвѣнчатъ. Но въ туй време отъ столицата на Ява, Батавия, дошла телеграма, че бащата на принца, султанътъ на Ява, починалъ. Принцътъ бързо трѣбвало да се върне въ Батавия. Тамъ го провъзгласили за султанъ. Новиятъ султанъ не се отказалъ отъ гъркинята. Но сега, като султанъ, трѣбвало за женитба да иска позволение отъ холандското правителство. Последно-

то, следъ кратко колебание, дало съгласие. Тѣй, прочее, презъ идущия месецъ, ще се извърши свадбата и г-ца Мадри Ласова ще стане явайска султанка.

КАКЪ ТРѢБВА да се ХРАНИ ЧОВѢКЪ

Много лѣкари тж установили, че ние ядемъ много повече, отколкото трѣбва, отколкото нашиятъ организмъ изисква и понася. При нормални условия човѣкъ би се задоволилъ дори съ една трета отъ онази храна, която приема днесъ. Лакомията е лошъ навикъ. Вѣроятно, човѣкъ яде повече отколкото трѣбва въ стремежа си да бъде по-здравъ и по-силенъ. Но въ таквъ случай се получаватъ обратно: настъпва разстройство въ храносмилателнитъ органи и се създаватъ много неизлѣчими болести. По добре е да се яде по-малко отколкото повече.

Трѣбва да се яде по-често презъ деня, отколкото много и нѣведнажъ. Най-зле сж ония хора, които ядатъ напримеръ, два пжти на денъ, но прияждатъ и развалятъ стомаха си.

ДОБРОВОЛЦИ ЗА АНГЛ. АВИАЦИЯ

Въ Англия събирането на доброволци за авиацията, за офицери и войници, става при извънредно добри условия. Обаче, нѣма войници за сухопътната армия, която ще се занимае съ тоя въпросъ. Вѣроятно, ще се увеличи заплатата на ония доброволци, които пристъпватъ въ сухопътнитъ войски. Презъ последнитъ две години сж се заявили 14.000 кандидати за пилоти, а има свободни само 2000 мѣста. За обикновени войници отъ авиацията имало нужда само отъ 21.000, а се явили 65.000 доброволци.

ДОМЪ НА МЪРЗЕЛА

Въ Бостонъ напоследѣкъ е откритъ единъ санаториумъ, който е нареченъ отъ своитъ създатели „Домъ на мързела“. Клиентитъ и болнитъ, които желаятъ да прекаратъ тамъ нѣколко седмици почивка се задължаватъ тържествено да стоятъ на пълно бѣдѣствие. Една многобройна прислуга е поставена на разположение, за да се избѣгне и най-малкото усилие, наложено отъ ежедневния животъ. Даже писмата се пичатъ отъ болничнитъ гледачки. Никакво посещение не се допуска. И най-малкото движение изъ вътрешността на санаториума може да бъде направено съ подвижно кресло.

Голѣма речъ на Идънъ

Английскиятъ м-стеръ на вънкашнитъ работи г. Идънъ произнесе предъ парламента дълга речъ, въ която каза, че Европа клони да се раздѣли на два лагера, които се дебнатъ и взаимно обвиняватъ. „Англия не може да поддържа нито една нито другия. Ние се въоръжаваме, за да гарантираме мира. Най-справедливия принципъ, който трѣбва да въодушевява всички народи, е: „Живей ти, но остави и другитъ на живѣтъ!“

признали открито всичко. Д-ръ Жерота правеше частъ отъ политическата

ВОДОСНАБДЯВАНЕТО

на гр. Базарджикъ

Въ заседанието си отъ 12 т. м. базарджикския общински съветъ одобри проекто-контракта за снабдяването на града ни съ вода. Известно е, че отъ дълги години този въпросъ е най-важния проблемъ за нашия градъ. Сѣтаме, че отъ гласувания проектъ нѣгово разрешение е постигнато.

Водоснабдяването се отдава на концесия за максимумъ 30 години, следъ които всички инсталации, освободени отъ каквито и да е задължения и въ пълна изправност оставатъ нато собственост на общината. Концесионера се задължава да гарантира ежедневно добивъ на вода поне отъ 4.000 кубически метра, като въ края на първата година отъ сключването на концесията трѣбва да достави най-малко 2.000 куб. м. да прокара най-модерни водопроводи, чешми и кранчета за пожаръ, презъ

презъ третата — всички работи трѣбва окончателно да бъдатъ привършени. Концесионера се задължава да отпуска ежедневно 300 к. м. за обществени цели съ половинъ цена.

Неизпълняването на горнитъ условия води автоматически къмъ резилането на контракта.

Предстои да се състои търга за отдаването на концесията. Множество фирми сж съобщили, че ще се представятъ.

Д-ръ Жерота арестованъ

Съобщаватъ отъ столицата, че тамъ е билъ арестованъ голѣмия хирургъ Д-ръ Жерота, който е редакторъ конспиративния вестникъ „Крезулъ ностру“ [Нашето верую]. Заедно съ него сж биле арестувани и сътруднитъ му при издаване на тайния органъ Д-ръ

ГОДИШНОТО СЪБРАНИЕ

на Б. К. О. отъ Базарджикъ

На 11 т. м., недѣля, въ рисуващия салонъ на Българската Частна Мжжка Гимназия отъ града ни се състоя редовното годишно събрание на Българското Културно Общество.

То бѣше открито отъ председателя г. инж. С. Зографовъ. Следъ съставяне на бюрото секретара на Обществото г. Ив. Илиевъ даде подробенъ отчетъ за дейността презъ изтеклата година, подчертавайки все по-голѣмитъ препятствия, които се слагатъ по пътя на нашето просвѣтно дѣло. Следъ закриването на 23 отъ всичкото 29 паралелки въ основнитъ ни училища, сж заведени редица дѣла по най-разновидни предлози, както срещу учебнитъ ни заведения, така и противъ самото Общество, чийто разтурване дори е присъдено отъ първата инстанция — Калиакренския окръженъ съдъ. Понастоящемъ само около 800 ученика

посещаватъ нашитъ училища. Предстои ни най-важната работа: да озаконимъ напълно всичкитъ ни просвѣтни институти — завърши оратора.

Следъ нѣколко успокоителни думи на председателя г. Н. Костовъ съ горещи думи апелира за по-голѣма искреностъ и преданостъ къмъ народностната ни кауза, порицавайки всички недостойни похвати на ония, които сж повикани да отстаиватъ просвѣтнитъ интереси на племето ни въ града.

Взимайки думата г. Люб. П. Станчевъ се спря на единъ неопровержимъ, но заради това и още по-печаленъ фактъ, а именно: отъ нашитъ училища до сега — ето вече близо 20 години! — не е излѣзалъ нито единъ питомецъ, който да се е отдѣлил отъ общото ниво и да е проявилъ качества и способности, оправдаващи упования и надежди, тѣй насжщни за едно племе, живѣещо при об-

ника за това положение? — запита г. Станчевъ и като отговоръ набеляза нѣколко присжрбни случаи, които характеризиратъ ръководството на просвѣтната ни кауза въ града. За да изкоренимъ злото — каза оратора — трѣбва да разоремъ издѣно синуръ, който дѣли едно печално минало отъ едно по-свѣтло предстояще, въ което имаме всички основания да се надѣваме!

Следъ нѣколко обяснителни думи на директора на м. гимназията взе думата г. Енчо Николовъ, който настоя да се ликвидира съ миналото, приемайки се наново изключенитъ членове (събраните въ торжестоно удобрява) и да се спазва принципа на приемственостъ.

Г-нъ Илия Петровъ настоя да се приложатъ взетитъ решения въ нѣколко събрания на членоветъ на Обществото, като управата му се спаси отъ едно положение, което не може да не я изложи. Събранието наново бурно одобрява.

Следъ кжси разисквания възприе се предложението за приемане наново на изключенитъ членове и се подновява мандата на управителния съветъ.

Войната въ Испания

Положението по фронтовѣтъ въ Испания е тѣжко променливо: съобщенията сж най-противоречиви.

Напоследѣкъ националиститъ сж преминали наново въ атака, най-вече на северния фронтъ. Възтаническитъ аероплани сж бомбардиралъ града Билбао, столицата на баскитъ.

Въпреки установения контролъ и дветъ страни продължаватъ да получаватъ отъ чужбина подкрепа въ хора и муниции.

ЦЕТИ ВЕСТНИКЪ

АСЪНЪ БОЕВЪ — Виена

ВЕЛИЧИЕ

Ако се опитаме, възвръщаме основна животописанията на великите хора, да сведем великото т. е. героичното, доблестното и слабото в една аналитична форма, би трябвало да започнем с думите: само, който е страдал може да се бори и обича човечеството. Под страдание не трябва да се разбира само материална нищета, но болестта, обидата, унижението, несправданното, реакцията от отождавяването на личната съдба с тази на семейството и рода (българските хайдутини и дейци на Възраждането ни!). Затова в творчеството на Гюте — израстване в всеобща обезпеченост, идеята среща е природата, външа на Достоевски — човешкото. За Гюте човешкото е проблем, за Шилер — идея, за Толстой — морална сила (която хвърля сѣнка и в личния му живот: смъртната безразличност спрямо съдбата на великия изгнаник — Достоевски — за Достоевски човешкото е съдба, гонимата границата на две безграничности: страданието и смиренното — тѣзи два свещени свола на душата. Слабият изгубва и остатък от нравствената си упоритост в страданието и борбата, той се влюбва в себе си и намразва род и идеали. Силният израства в страданието, тъй както коралият израства в бурит и талазит, той отрича себеси и става велик приятел на род и човечество. Слабият се срамува и страхува от миналото, за него настоящето е показан блѣсък, като прахът върху крилата на пеперудата, а бъдещето непрозрачна мъгла макар и от златни капки. Силният с гордѣе и взема поука от миналото, съ-

дѣлата си кове настоящето, съ мисълта си обхваща бъдещето: за него миналото, настоящето и бъдещето не сѣ три състояния, а три живи сили на творческия дух в историческия процес. Само този знае на къде отива, който знае от къде е дошъл: онзи народ може спокойно да гледа в сивата неизвестност на своето бъдеще, който вижда в настоящето едно недовършено дѣло, а в миналото — едно творческо начало. Това е поуката от живота на великите люде, по-скѣпа за човѣка от всички надписи, паметници, музеи и пантеони издигнати в тѣжна чест. За това доблестни приятели и велики вождѣ на човечеството сѣ роденит и израствалит в бурята на живота: художникът Жоржоне, Микел Анжело, Леонардо, Жиото (нѣкогашен овчар), Рембранд, Дефрегер (сѣщо овчар), Иван Местрович — най-големия днешен скулптор; Лутер — синът на селския рудокопач, Призниц — основателят на модерното водолечение, Р. Кох — бащата на бактериологията, Фихте и Фр. Хебел — синове на зидари, царят на математицата Фр. Гаус — син на надничар, Мендел — създател на учението за наследствеността, Шлиман — първият зидар на археологията в Гърция и Мала-Азия, Т. Карлейл, Шели — според г. Бранд най-големия английски поет, Абрахам Линколн — нѣкогашния дървосекач, петнадесетия президент на Щатите и освободител на негрите, Вернер Сименс — големия техник и основател на свѣтовна фирма, Ерис Аббе — творецът на научната оптика и основател на фир-

мата „И. Цайс“, Фрауенхофер, Стефенсон, Колумб, Достоевски — псалмописецът на страданието, писателят и гения на сърцето; Исаак Нютон; големит, африкански пътешественици: Ливингстон — работник и мисионерът и Станлей — „незаконородения и изоставен от майка си“, както сам пише в автобиографията си, Теодор Драйзер — американският носител на Нобеловата премия по литература и т. н. и т. н. За тѣзи, както и за по-големата част от великите хора на земята, може да се каже, че тѣ сѣ станали велики не въпреки страданието, а именно тъкмо за това. Разбира се страданието за тѣх е не само глад на стомаха, а преди всичко жаждата на духа за истина, свобода и право.

Четири сѣ свещенит извори, от които великите хора и народи черпят благословенна струя преди да изминат пътя на безсмъртието: природата, родителит, книгата и живота. Природата, като учителка на всички учители, научава великите люде да виждат хубостта, ценят свободата и търсят хармонията; родителит чрез саможертвата на най-силната любов и доброта възпламеняват у тѣх човешкит идеали и доблестта, която е нужна за тѣхното осъществяване; книгата, запознавайки ги съ знанието и подвигана другит, им дава полета на идеалит и вѣрата в дѣлото; най-после, преживявайки противоречията между стремежа и целта в живота тѣ се самораждат чрез съзнанието, че сѣ една жива част от рода си и човечеството, чие то благоденствие е постижимо само, когато тѣ въпреки лич-

но страдание, пожертвуват за него своя труд, сила и доблест.

Гърцит написаха нѣкога на своя храм: „Познай себе си!“ Но какъ ще познаеш себе си, когато бѣгаш от болката, страданието, живота и търсиш само радостта, покоя, щастieto? Ще видиш и познаеш себе си най-добре в преживяното, изстраданото, въ самонаблюдението и душевното самопроектиране. Тѣжата не погубва, тя събужда самозабравенит сили на душата: нека си спомним Вагнеровия рекорд в „Зигфрид“ — „Едва този, който ме ра ни ме събуди“. Затова „познай себе си“ значи: не бѣгай от себе си и не се страхувай от другит. Не може да обича Бога [истината, свободата], онзи който се страхува от дявола [лжжата]. Нѣкога Декарт каза и всички въ припадѣ на онази историческа болест, наречена мистицизмъ повториха: „мисля, следователно съществувам“. Розовата предтеча на човешкото благоденствие не е само количественото притежание на

една свръхученост [интелигентизъм], чийто съдържание е „героичната“ мисъл и „героичната“ проповѣд и чиято форма е „лекото“ или спекулативното изкуство създадено за да улесни храносмилането и издребни духа, а героичното дѣло, което победната муза въ възторгъ на справедливостъ назовава подвигъ. Житейската хоругва е живя, следователно мисъл. Само когато живя следователно мисля. Само когато живя достойно и доблестно, мога да мисля възришено да се чувствамъ щастлив. Слабит, макар и да сѣ образувани, си противоречат само помежду си виждайки силата на злосторника на род и човечество, мдрит, които сѣ всѣкога умни, противоречат на злосторника вървайки въ своята сила. Докато въ живота правото може да бѣде само извоюван най-вече ще бѣде ценена свободата, после истината и най-после истината и най-после красотата. Затова доблестта ще бѣде винаги първата и най-тежка порта по пътя на величието.

Д-ръ Тодоръ С. Чакъровъ

— СИЛИСТРА —

съобщава на почитаемит си пациенти, че отъ 1 април т. г. премѣсти добре уредения си медицински кабинетъ отъ ул. „Букурещъ“ въ новопостроената сѣ кжша на

ул. „Генералъ Хъндеу“ № 20
Приема болни всѣки день

15 — 10

Печатница „ИЗВОРЪ“

„Райска почивка“

Редовнит посетители на малката кръчма „Райска почивка“ просто бѣха въ недоумение. За тѣх бѣше голѣма загадка продължителното отсъствие на дѣдо Иванъ Сланата — единъ отъ най-редовнит клиенти на механата, който обезателно всѣки день, сутринъ, обѣдъ и вечеръ прекарваше тукъ, на чаша вино или ракия, часъ два, па нѣкога и осъмнаше. Да е боленъ, не бѣше. Виждаха го всѣки день. Дори единъ день го зърнаха какъ бърже мина предъ кръчмата, обърналъ глава къмъ другата страна — нарочно.

Много естествено, че всѣки си има своит смѣтки и че работата дори измѣня характера на човѣка. Но тѣ не

и продаваше вето желѣзо, употребени и счупени машинени части, а на младини се славѣше като голѣмъ майсторъ-машинист — нито порастна, нито намала. Както винаги — отъ двадесетъ ли, отъ тридесетъ ли години — той рано си отваряше дюкяна, кжсно го затваряше и я карае точно тѣй, както живѣха всички еснафи: тихо, спокойно, редно, безъ косъмъ да измѣли на старит еснафски обичаи, твърдо улегнали въ убеждението му, че такъвъ трябва да бѣде животът и нищо повече. Но ето, че дѣдо Иванъ кривна отъ правия път: не идваше въ „Райска почивка“. А това бѣше цѣло събитие за редовнит посетители на мал-

сѣбра приятелит му тъкмо на масата, на която обикновено пиеше дѣдо Иванъ. На вън времето бѣше намусено, влажно — бѣше паднала гжста мъгла и който влизаше въ кръчмата — като че ли бѣха се уговорили — вмѣсто добъръ день, пустоснаше:

— Брей, че гжста мъгла!...
Та на въпросната маса, единъ отъ приятелит се сети:

— А бе, като гледамъ тая мъгла, че ми дойде на умъ за Сланата... Знаете ли, че той е станалъ голѣмъ черковникъ? Всѣка недѣля, па дори и дѣлниченъ день, нашъ Иванъ ходилъ на черква. И така както отъ тукъ не се отдѣляше, сега не отсъствувалъ отъ черква!...

Завеската на недоумението за редовнит посетители на „Райска почивка“ малко се открехна. Въ момента, дори изшли бѣха облагани отъ ед-

ство, което се помжниха да потушатъ съ лютата ракия, ала въпросът оставаше откритъ и загѣдченъ: — дѣдо Иванъ Сланата, който сѣ единия си кракъ и цѣлата си душа бѣше въ кръчмата, сега изведнажъ — въ черквата! Ни въ клинъ, ни въ ржжавъ, но това бѣше истината и ето какъ се случи:

Една сутринъ — бѣше недѣля — дѣдо Иванъ влѣзе въ „Райска почивка“. Още не бѣше говорѣл третото „пищовче“, току изведнажъ си спомни, че днесъ му е рождения день. Стана и се опити къмъ черквата — поне на тоя Божи день, когато е видѣл за пръвъ път бѣлъ день, да запали една свещица и да се помоли за душит на отдавна поминалит му се родители. Когато влѣзе, въ Божия домъ никой нѣмаше. Гробна тишина царѣше на вредъ и тежко се

горѣлъ таманъ и догорѣли свещи. Сланата чинно се прекръсти и трѣгна къмъ голѣмата икона на св. Иванъ Кръстителъ. Забучи запалената свещица, премръсти се пакъ цѣлуна ржката на светиятъ тъкмо смирено се оттегли назадъ, току погледна до себе си една жена, коленичила навела глава и тѣй унесена въ молитвата си, щето дрън на се оше една крачка и пове че не се мръдна. Молитвата се жена, сякашъ, бѣше прекланана. На дѣдо Иванъ стори, че дори св. Иванъ гледаше съ крайчеца на еято си око и като се загле ту въ лицето на светото изображение, ту на жената, бопитството му взе връхъ той понадникна отсамъ и татѣкъ да ѣ види лицето, не можа. Тогава отново прекръсти и прошепна:

— Свети Иване, помогни!

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

10 ГОДИШНА

МАЛЦИНСТВЕНА ДЕЙНОСТ

Въ Банатъ останахъ подъ югославска власт, живяхъ доста внушителенъ брой румънци. Тяхниятъ животъ малко се отличава отъ тоя на другитъ малцинства. Югославия и Румъния сж две приятелски страни. Тъ иматъ връзки отъ войната, които тѣсно ги свързватъ. Следъ войната сключиха и опрѣснватъ ежегодно приятелскитъ си връзки. Иматъ сжщо сключенъ договоръ за взаимно покровителствуване на малцинствата за откриване училища, за свободно изпращане на учители, издрѣжка на такива и пр. Съ една дума отношенията между дветъ държави дирижиратъ положението на тѣхнитъ малцинства — включително и на румънци отъ Банатъ.

Въ Банатъ излиза отъ 10 година румънскитъ в-къ „Надежда“. Преди нѣколко дни се празнува неговата десетъ годишнина. Редакционния комитетъ на в-ка поканва всички румънци отъ Югославия на това 10 годишно празненство. Стенало се на тоя юбилей всички що е румънско съ банди и фанфари отъ села близки и далечни, като

манифестирали своето национално достойнство, показвайки по тоя начинъ, че знаятъ да цечатъ родното си.

Браво на румънци отъ Банатъ! — браво на тоя, който яде питата, но още по браво на тоя, който му я дава!

Безъ да щемъ се натъкваме на нашето десетгодишно съществуване. Отъ 1927 год. въ Базарджикъ излиза редовно единъ български вестникъ. Отъ тогава датира съществуването на български вестникъ.

Преди два месеца бѣ точно 10 години. Поискахме и ние да отпразнуваме нашата десетъ годишна журналистическа дейностъ и съществуването на български вестникъ. Уви! Обетоятелствата не ни позволиха. Не, че не знаехме какъ да отпразнуваме, още по-малко, че нѣма да ни посетятъ отъ близки и далечни краища на Румъния съ гайди и кавали, а съвоемъ други сж обстоятелствата, които ще се кажатъ когато му дойде времето.

Хвала на тоя, който яде две пити, но дваждъ, който не му ги дава?

ОКОЛО ВОЕННИЯТЪ СЪДЪ

Военния съдъ отъ Констанца издаде оня день оправдателна присъда по дѣлото, заведено противъ единъ добруджански журналистъ.

Служителя на перото бѣше преведенъ предъ изключителната съдебна инстанция поради следното страшно престѣпление: виждайки какъ нѣколко полицейски органи смѣкватъ съ жестокъ побой единъ гражданинъ, счелъ за повелителенъ свой дългъ да се намѣси въ полза на беззащитната жертва, а после и да изкаже съ енергично порицание своето възмущение.

Този случай бѣше коментирани отъ кюстендженския печатъ. Единъ нашъ колега [г. Ионъ Нейку] разказва дори следното въ връзка съ него:

„Отидохъ въ полицията съ ходатайство за нашия арестованъ колега. Още следъ първата дума единъ комисаръ ми кресна: „Какво се грижишъ за него?“. Нека да го одере Военния съдъ... 20 години да му дадатъ, за да разбере какъ се закача съ полицията!“

ПРЕОТСТЪПВАМЪ ДЮНЯНА СИ

съ добра клиентела — бакалия и разни други артиколи, нахождатъ се на ул. „И. Г. Дука 37 — Базарджикъ, на приемливи условия.

Справка горния адресъ.
16—5

Хвала на румънци отъ Банатъ!

Ат. Цветковъ

Самоубесилъ се агрономъ

Обласния агрономъ отъ с. Касъмъ

И. Антонъ е билъ намѣренъ оня день увисналъ на вѣже, завързано за гредата на обора въ двора си.

Още отъ първитъ разследвания е било лесно да се установи причината на този страшенъ жестъ: напоследъкъ е била направена ревизия въ агрономството и сж биле открити мнозина нередовности и злоупотреби.

По този поводъ дължимъ да съобщимъ, че Антонъ бѣше уволненъ по сжщитъ

причини преди четири години, но отпосле наново остановенъ на служба.

Противъ самоубесилия имаше множество оплаквания на мѣстнитъ селски стопани, съ чиито земи покойния агрономъ разполагаше, както му диктуваха разрититъ напоследъкъ сдѣлчици. Той минаваше за голѣмъ българомразецъ и подѣржаше колониститъ въ всички самоволия и безакония, които се струпяха върху селянитъ.

Societatea Vânătorilor
„VULTURUL CALIACREI“
din Bazargic

CONVOCARE

No. 1

1937 Aprilie 12

În baza art. 33. al. d. din statut, membrii societății sunt convocați în adunarea generală ordinară în ziua de 25 Aprilie, orele 10 a. m. la sediul societății.

În caz că nu se vor prezenta jumătate plus unul din numărul membrilor, cari și-au achitat cotizația pe anul 1937 | 38, dela 1 Aprilie 1937 31 Martie 1938, adunarea se amână după opt zile (la 4 Mai a. c.) fără altă convocare, când se vor lua hotărâri, ori cari ar fi numărul de membrii prezenți.

Ordinea de zi fiind următoarea:

- 1) Darea de seamă a Consiliului de Ad-ție de anul 1936 | 1937.
- 2) Bilanțul și descărcarea gestiunii Consiliului de Ad-ție pe anul 1936 | 1937.
- 3) Aprobarea proiectului de buget pe anul 1937 | 1938.
- 4) Revocarea și alegerea organelor de administrație și control
- 5) Diverse.

17 — 1

Comitetul

Чети „Добруд. гласъ“

Въ това време, обаче, жената стана кръстейки се съедната ржка, а съ другата изтърсвайки полата си, погледна дѣдо Ивана и се усмихна.

— Калино, ти!... — ухили се дѣдо Иванъ, но прехапа устни, защото стори му се, че св. Иванъ строго го погледна съ другото си око.

Двамата богомолци заднишкомъ и прекръствайки се, се оттеглиха назадъ до пангара. Бѣше толкова рано, че никой не се вестяваше въ храма. Дѣдо Иванъ и баба Калина неусетно се задълбочиха въ разговоръ.

— Не съмъ те виждалъ повече отъ двадесетъ години — шушнѣше дѣдо Иванъ — и изведнажъ те познахъ...

— И азъ не съмъ те виждала, но често съмъ чувала за тебе.

— Тѣй ли? Я гледай, я... Че какво си чувала?...

— Да съмъ пилъ? Да, но не се съмъе напивалъ. Не е вѣрно!...

— Шт!... На това мѣсто трѣба да говоримъ истината. Двамата се погледнаха многозначително, усмихната се, па едното око на Сланата тѣй запримига, че баба Калина дълбоко въздѣхна:

— Е-хъ, Иване, бѣше то!.. Бѣше.

Срѣдъ гробната тишина въ Божия домъ, сякашъ нѣжле къмъ купола, се разтвори книгата на миналото — на младостта и дѣдо Иванъ и баба Калина се умесоха въ споменитъ си.

Калина залюби Ивана, но братята й не му я дадоха. Тогава Калина го придума да забѣгнатъ, но не успѣха. Заловиха ги. Ивана зле набиха — оттогава едната му ржка е повредена, а Калина омжжиха за друг. Мина се много вре-

наха, осиромашаха, а мжжъ и изчезна въ войната. Тя остана последна сиромашка и отъ немай какво се услови за клисарка. Иванъ се отказа отъ занаята си, не излѣзе изъ селата. Огвори си джуканче въ града и заживѣ както намѣри; пропи отъ мжжа за Калина. Макаръ, че бѣха се изминали много години, но Иванъ когато пиеше, пиеше все въ името на първата си любовъ, за Калина...

Благомолцитъ почнаха да приждатъ и въ скоро време черквата сенапълни съ народъ. Когато дѣдо Иванъ се опомни, баба Калина я нѣмаше до него. Потърси я съ погледъ и я намѣри. Тя прислужваше съ сияюще отъ доволство лице и ходѣше на прѣсти тѣй леко и тихичко, като че ли бѣше сжщата като на младини. Като я погледна по-внимателно, дѣдо Иванъ самодоволно се

между богомолцитъ, застана прѣдъ иконата на св. Иванъ Кръстителя и се замоли:

— Благодаря ти, Господи... Огъ днесъ нататъкъ въ крчма нѣма да стѣпя...

Къмъ края на божествена служба, Сланата пакъ се намѣри до баба Калина и тихичко й прошепна:

— Сега вече нѣма кой да ни пречи... Господъ не ни е забравилъ, макаръ и въ старостъ. Какво ще кажешъ, а?

Баба Калина отправи очи на горе. Две капки сълзи се търкулнаха по набръчканото ѝ, но сияюще отъ неизказана радостно лице. Тя се замоли отъ душа, съ дѣлото си същество и отвърна:

— Все има прѣчка...

— Какъ така!

— Ами, старостъ, Иване...

— Тѣй ли? Вѣрвай ми Калинке, още се чувствамъ

— Е, сега и азъ се чувствамъ млада...

Следъ много, много години Богъ събра двамата влюбени. Слѣзше на пластието отъ во погали и стопли сърцата имъ. И тѣ — за едното чудо на сенафа, на дълбоки старини — се задохнаха и заживѣха тѣй, както мечтаеха преди двадесетъ или тридесетъ години. Това не помнѣше ни Сланата ни баба Калина. Може да имаше и повече.

А когато вестта за женбата на дѣдо Ивана се разнесе изъ малкия градецъ, сжиятъ день въ „Райска почивка“ старитъ приятели на Сланата решиха да му пратятъ една дамаджанка старо вино, на която прикачиха следната бележка: „Честита да бжде новата райска почивка на Сланата“.

ФУТБОЛЪ

ДИВИЗИЯ С.

НАЙ - ПОСЛЕ... ПОБЕДА!

Нашия спортен редактор поглежда на първото състезание през тази пролът в нашия град, от чисто техническо гледище, което, впрочем, единствено може да го ръководи.

За менъ победата на младите глориянци бѣше из-раза на единъ вжрѣнъ устрѣмъ къмъ възходъ, бѣше символа на едно желание, бликащо отъ най-сѣкровонитѣ кѣтища на тѣхната душа и дойде нато заслуженъ венецъ на една гранитна увъреностъ въ крайния резултатъ.

Ако тия благородни пориви развихрятъ гърдите на всички българи, ние не само на спортното игрище ще отбелязваме успѣхи!

Л. П. С-въ

Въ недѣля, 11 т. м. на общинското игрище се откри спортния сезонъ въ мача „Глория-В. К. Ф. Р.“ — Авънтул-Бузю, който завърши съ победата на глориянци.

Въпрѣки силния и студения вѣтрѣ, игрището бѣше заложително посетено и привърженицитѣ на тоя спортъ, треперейки, стояха до последния моментъ на състезанието, за да подържатъ и насърчаватъ младитѣ играчи, които успѣха да задоволятъ публиката, ако не съ хубава игра [защото такава нѣмаше] поне съ резултата, благодарение на който отъ последно мѣсто, което „Глория В. К. Ф. Р.“ заемаше до тоя мачъ, въ класирането, сега минава на четвърто.

Тая първа побѣда въ дивизиата, не може освенъ да радва членоветѣ и привърженицитѣ на клуба.

Не остава освенъ, младитѣ играчи да полагатъ повече амбиция, старание въ играта и съвестно да изпълнятъ длъгътъ си къмъ клуба, членове, привърженици и всички, които чуватъ и мислятъ, като тѣхъ.

Глория В. К. Ф. Р. — Авънтул-Бузю 2-0 (1-0)

Още отъ началото на мача пролича слабата игра и на двата тима. Голѣтъ роля въ тоя мачъ изигра силния вѣтрѣ, който се наложи надъ играитѣ, тъй като тѣхните технически тѣ бѣха слаби. При все това, играта бѣше доста бърза, но безъ никакви комбинации. Спечели по-щастливия, а тоя бѣше тимътъ на „Глория-В. К. Ф. Р.“, които за пръвъ пътъ, може би има щастие, защото до сега тоя тимъ е игралъ винаги доста задоволително, но е билъ безрезультатенъ и е губилъ състезанията.

Головетѣ бѣха отбелязани въ 34 м. на първото полувре-

ме отъ Младеновъ и 41 м. на второто отъ Белчевъ.

Отъ победителитѣ се отличиха младитѣ Ивановъ и Бояджиевъ съ своята амбициозна игра.

Играха задоволително Марковъ и Бакларовъ. Останалитѣ бѣха подъ своята обикновена игра.

Отъ победения игра отлично център-хавбега, който бѣше стълба на тима и донѣкъде дестиниятъ имъ бѣгъ.

Реферира добре г. кап. Брюкнеръ—Констанца (Constanța)

Класамента на дивизия С.
юж. лига—Серия II
Глория В. К. Ф. Р. 6-5-1-0—14:5-11
В. Т. М. 6-3-0-3—17:10-6
Авънтул-Бузю 6-2-1-3—9:11-5
Глория В. К. Ф. Р. 5-1-1-3—8:11-3
Марина 6-1-1-4—7:16-3
Прахова 1-1-0-0—4:1-2

Н.

ВЪСТЪ

— Законното управително тѣло на Българското Културно Общество отъ Силистра, начело съ депутата Ив. Ангеловъ, наново е възстановено отъ съдебнитѣ инстанции въ обязано-ститѣ му.

За 17 т. м., недѣля се свива извънредното годишно събрание на Обществото за избиране на управителенъ съветъ. До колкото ни се простиратъ сведенията сегашния съставъ ще бѣде преизбранъ.

— На 12 т. м. Силистренския Окръженъ Съдъ издаде следната присъда по дѣлото, заведено противъ 337-тѣхъ българи отъ селата: 8 души се осж-

дать на по 2 години затворъ и по 10.000 леи глоба; по единъ—на 2 години затворъ безъ глоба и 1 година и 5 месеца затворъ съ 10.000 леи глоба; 21 души—на по 1 год. и 6 месеца и по 5.000 леи глоба, 41—на по 1 год. и 3 м. и по 5.000 леи глоба, 10—на по 1 година и 5.000 леи глоба, 5—на по 1 година и по 3.000 леи глоба и 6—на по 1 година безъ глоба.

Осждени сж биле общо 93 души, останалитѣ 246 подсждими сж биле оправдани, всички, обаче, се задължаватъ да заплатятъ по 1.000 л. съдебни разноси.

Всички осждени сж обжалвали присъдата.

— Една група отъ 45 швейцарски професори напоследъкъ обикалятъ съ научна целъ Добруджа.

Учениитѣ посетиха и Южна Добруджа, правейки своитѣ разследвания и между мѣстното българско население.

— Великенската ваканция за ученицитѣ отъ всички училища въ Кралството започва отъ 22 т. м. и ще трае до 11 май.

— Постигнато е споразумение между общинската управа отъ нашия градъ и обявеното въ фалитъ д-ство „Енергия“ по отношение сумата отъ 3.800.000 леи, които му бѣха авансирани срещу сключената концесия за електрифицирането на града.

Известно е, че д-вото не устоя на поетитѣ условия и понастоящемъ се е задължило да изплати 40 на сто отъ взетитѣ пари.

Пакъ съ малко се отървахме!

— Intr'un număr din 1934 al ziarului „Novini“ am publicat un articol cu privire la d-l prof. Lolu.

La acea dată nu cunoșteam în deajuns pe d-l profesor Ion Lolu, și am fost indus în eroare asupra personalității sale și mai cu seamă asupra onestității sale.

Regret dar că am dat publicității lucruri neconforme cu realitate privind pe d-l Profesor Ion Lolu, dela Liceul N. Filipescu, din Bazargic, și-i cer scuze pe aceasta cale.

L. P. STANCEV

ПОСЕТЕТЕ НОВООТКРИТИЯ МАГАЗИНЪ

„ПАЗАРЯ на НОВОСТИТЪ“

снабденъ съ следующитѣ артиколи:
МЖЖКИ И ДАМСКИ ПЛАТОВЕ отъ прочутата фабрика „ШЕРКЪ“

за костюми и пардюзюта; голѣмъ изборъ отъ копринени платове; горенъ и доленъ отдѣлъ: мусолини, крипони и тобралко, хасета всички широчини;

ОТДѢЛЪ МЖЖКИ галантария:

шапки, връзки, ризи, чорапи; голѣмъ изборъ отъ жарсени копринени ризи. Годешни, свадбени и кръщелни принадлежности и пр. пр. — Цени достъпни за всички—

„Пазаря на новоститѣ“
18—10 ул. „И. Г. Дука“ № 120

НОВА ПАРФЮМЕРИЯ

Съобщавамъ на всички любители на хубавото и избраното, че открихъ въ Базарджикъ, на жгѣла на ул. Пр. Фердинандъ, ПОДЪ ГРАДСКИЯ ЧАСОВНИКЪ

НАЙ-ДОБРЕ СНАБДЕНАТА

ПАРФЮМЕРИЯ

Тукъ ще намѣрите всичко потребно за подържане на тѣло, хигиената на кожата и изобоза необходимото въ козметиката

ЕДИНСТВЕНИЯ ОБИЛНО УРЕДЕНЪ МАГАЗИНЪ, ОТЪ ТОЗИ РОДЪ ВЪ ЦѢЛА ДОБРУДЖА

Одеколони, пудри, ружове, кремове, помади, моливи отъ най-прочутитѣ фабрики и най-разнообразни видове

7 — 9 СЪ ПОЧИТЪ ЙОРДАНЪ КАЛИНКОВЪ

Медицинския кабинетъ на

Д-РЪ Д. НОВАЧЕВЪ

се помѣщава на ул. „Режеле Каролъ“ № 16, въ центъра на града, срѣщу аптека „Лагара“ и е снабденъ съ рѣонтеновъ апаратъ, диатермия, инфрачервени лъчи

— ПРИЕМА БОЛНИ ЦѢЛЪ ДЕНЬ —

Предпочитайте Неврадолъ д-ръ Бончевъ (Nevradol D-r Bonchev)

(одобренъ отъ Министерството на народното здраве) като най-добро сръдство противъ

НЕВРАЛГИЯ—ГЛАЗОВОБОЛИЕ и ЗЖБОБОЛЪ, НАСТИНКА, ГРИПА, РЕВМАТИЗЪМЪ, ИШИАС

За проданъ, въ оригинални кутийки, въ всички аптеки и дрогерии.